

عنوان مقاله:

ارزیابی کاهش خطر پذیری لرزه ای شهر تهران

محل انتشار:

اولین همایش ملی مدیریت بحران، ایمنی، بهداشت، محیط زیست و توسعه پایدار (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سمیه منافی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه یزد

محمد حسین سرایی - دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

رشد جمعیت تمرکز و انباشت سرمایه ها گسترش شهرنشینی و در معرض بلایای طبیعی قرار گرفتن جوامع آسیب پذیر در ترکیب و تاثیر مشترک با کاربری زمین ناکارآمد و ناپایدار و ضمانت اجرایی ناکافی برنامه های توسعه طراحی و استانداردهای ساخت و ساز شرایط را برای رقم خوردن چنین فجایی به وجود می آورند در نتیجه اگر شرایط اصلی جلوگیری از خطر پذیری شهری مورد ملاحظه و توجه قرار گیرد خطر پذیری منجر به بلایا و فجایع میتواند مورد اجتناب قرار گیرد در سال ۲۰۰۴ بیش از چهار هزار نفر نماینده از دولت ها سازمان های غیردولتی موسسه های علمی آموزشی و بخش خصوصی در کوبه ژاپن در دومین کنفرانس جهانی کاهش فجایع گرد هم آمدند و نتیجه گیری مباحث و مذاکرات خود را در قالب برنامه چهارچوب هیوگو برای عمل ۲۰۱۵-۲۰۵۰ ایجاد توانایی بازیابی ملت ها و جوامع در مقابل بلایا فراهم آورند این چهارچوب برای اقدام که توسط ۱۶۸ دولت از جمله ایران تصویب شد نتیجه ای روشن را معین می کند کاهش پایدار در تلفات بلایا در زمینه تلفات جانی و نیز دارایی های اجتماعی و اقتصادی و زیست محلی علاوه بر آن این الگوی بین المللی یک سری جزئیات از اولویت هایی را که می بایست تا سال ۲۰۱۵ به دست آید ترسیم کرده است

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/490009>

